Lieta Nr. 11400079616
K11-0116-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Cēsīs 2017. gada 26. aprīlī

Cēsu rajona tiesa,
tiesnesis Lauris Šņepsts,
piedaloties prokuroram Arnim Šūlmeisteram,
aizstāvim Ārijam Kiršteinam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260. panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

Pārbaudot un novērtējot lietā iegūtos pierādījumus, tiesa konstatēja.

[1] /pers. A/, būdams persona, kas vada transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajam nodarīti smagi miesas bojājumi.

2016. gada 22. oktobra naktī ap plkst. 1.19, /pers. A/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā /pers. B/ tika nodarīti smagi miesas bojājumi.

Minētajā laikā /pers. A/, pa autoceļu - pievadceļš Rāmuļu stacija, Cēsu novada Vaives pagastā, vadīja automašīnu *Audi 90* ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. /pers. A/ vadītajā automašīnā *Audi 90* atradās arī pasažieris /pers. B/, kurš sēdēja automašīnas priekšējā pasažiera sēdeklī, un braukšanas laikā nebija piesprādzēts ar drošības jostu. Norādītā autoceļa - pievadceļš Rāmuļu stacija 1. kilometrā, diennakts tumšajā laikā, pasliktinātas redzamības apstākļos, neizvēloties ceļa segumam atbilstošu braukšanas ātrumu, Viesturs Ūdris netika galā ar automašīnas vadību, kā rezultātā Viesturs Ūdris ar automašīnu *Audi 90* nobrauca no ceļa braucamās daļas, pēc kā automašīna apgāzās un ietriecās kokā.

Konkrētajā gadījumā Viesturs Ūdris pārkāpa Ministru Kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" šādu punktu prasības:

25.4. punktā noteikto, ka transportlīdzekļa vadītājam ir šādi pienākumi: braucot ar mehānisko transportlīdzekli, kura konstrukcijā paredzētas drošības jostas, būt piesprādzētam un nevest pasažierus, kuri nav piesprādzējušies (tas attiecas uz visiem pasažieriem, kuru sēdvietas aprīkotas ar drošības jostām);

99. punktā noteikto, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā).

/pers. A/ pieļauto "Ceļu satiksmes noteikumu" punktu prasību pārkāpšanas rezultātā un tiešā cēloniskā sakarā ar šiem pārkāpumiem, cieta /pers. A/ vadītās automašīnas *Audi 90* pasažieris /pers. B/, kuram tika nodarīti šādi miesas bojājumi: sasitums ar sistu brūci pakauša apvidū; rumpja sasitums ar kreisās puses 1., 6.-9. ribas lūzumu, labās puses 1. ribas lūzumu, krūšu kaula roktura lūzumu, mugurkaula 7.,8. krūšu skriemeļa labā sānu izauguma lūzumu, mugurkaula 8. krūšu skriemeļa ķermeņa, lociņa un locītavizaugumu lūzumiem, mugurkaula 11. krūšu skriemeļa ķermeņa lūzumu, labās un kreisās plaušas sasitumu, kreisās plaušas plīsumiem, brīva gaisa uzkrāšanos labā un kreisā pleiras telpā, kas kopumā ir pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai.

Ar šādu savu rīcību /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, paredzētu Krimināllikuma 260. panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 260. panta otrās daļas atzina pilnīgi. Apsūdzētais neapstrīdēja inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju.

Apsūdzētais /pers. A/ lūdza neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai piekrita valsts apsūdzības uzturētājs, apsūdzētā aizstāvis un cietušais.

Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju. Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina viņam izvirzītajā apsūdzībā ir pierādīta.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo daļu tiesa pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527. panta trešajā daļā noteiktajam, pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams, jo tiesas sēdē netika veikta pierādījumu pārbaude.

[3] Nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu un apsūdzētā personību. Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbilstoši Krimināllikuma 7. panta trešajā daļā noteiktajam, /pers. A/ ir izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Ar /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu apdraudēta satiksmes drošība un cietušā veselība. Cietušajam nodarīti smagi miesas bojājumi, kas bīstami dzīvībai. Noziedzīgs nodarījums izdarīts aiz neuzmanības, noziedzīgā nodarījuma subjektīvā puse izpaudās noziedzīgas nevērības formā.

/pers. A/ agrāk ir četras reizes sodīts par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu (lietas 34.-35.lapa). Atbilstoši Krimināllikuma 63. panta trešajā daļā noteiktajam sodāmības dzēstas.

/pers. A/ pēdējā gada laikā trīs reizes saukts pie administratīvās atbildības. 2016. gada 18. jūnijā /pers. A/ pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^4$ panta desmitās daļas izteikts brīdinājums, 2016. gada 22. oktobrī pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{24}$ panta pirmās daļas uzlikts naudas sods 55 EUR, naudas sods samaksāts. 2017. gada 11. februārī pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{24}$ panta pirmās un otrās daļas uzlikts naudas sods 85 EUR, naudas sods samaksāts. Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 38. pantā noteiktajam

/pers. A/ atzīstams par administratīvi sodītu personu (lietas 46.lapa).

/pers. A/ apgādībā divi nepilngadīgi bērni (lietas 31.lapa). Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka viņš dzīvo kopā ar vienu bērnu, bet otram bērnam maksājot uzturlīdzekļus.

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka viņš esot SIA "/Nosaukums/" dibinātājs, vienīgais īpašnieks un vienīgais darbinieks. Uzņēmums sniedzot pakalpojumus, apsūdzētajam esot jābrauc pie klientiem, tāpēc viņam nepieciešamas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 47. panta otro daļu, tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošajiem apstākļiem atzīst: 1) savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu; 2) starp apsūdzēto un cietušo noslēgto izlīgumu.

Krimināllikuma 48. pantā norādīto atbildību pastiprinošu apstākļu nav.

Krimināllikums 260. panta otrās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem.

Valsts apsūdzības uzturētājs lūdza /pers. A/ noteikt sodu brīvības atņemšanas veidā, piemērojot Krimināllikuma 55. pantu, notiesāt viņu nosacīti. Valsts apsūdzības uzturētājs lūdza atņemt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 gadu. Tiesu debatēs cietušais lūdza rast iespēju samazināt transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu. Apsūdzētā aizstāvis piekrita nosacītas notiesāšanas piemērošanai, bet lūdza neatņemt viņa aizstāvamajam transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, jo tādējādi cietīšot apsūdzētā ģimenes locekļi, jo viņš palikšot bez darba un bez ienākumiem.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ pamatsods nosakāms brīvības atņemšanas veidā. Krimināllikuma 260. panta otrās daļas sankcija neparedz ar brīvības atņemšanu nesaistīta soda noteikšanu. Sankcijā nav paredzēti alternatīvi sodi. Lemjot jautājumu par nosakāmā pamatsoda mēru, tiesa ņem vērā, ka lietā konstatēti divi atbildību mīkstinošie apstākļi un atbildību pastiprinošo apstākļu nav, līdz ar ko brīvības atņemšanas laiks nosakāms tuvāk minētā soda mēra minimālajai robežai.

Krimināllikuma 55. panta pirmā daļa noteic, ja, nosakot sodu - brīvības atņemšana - ilgāku par trim mēnešiem, bet ne ilgāku par pieciem gadiem, tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus, iegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tā vainīgo var notiesāt nosacīti.

Lemjot jautājumu par nosacītas notiesāšanas piemērošanu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais pēdējo reizi sodīts par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu 2007. gada 31. maijā, deviņu gadu laikā nav izdarījis noziedzīgus nodarījumus. /pers. A/ iepriekš sodīts par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Izskatāmajā lietā norādītais noziedzīgais nodarījums izdarīts aiz neuzmanības, noziedzīgā nodarījuma subjektīvā puse izpaudusies noziedzīgas nevērības formā. Apsūdzētais izlīdzis ar cietušo. Tiesa ņem vērā arī paša apsūdzētā pausto apņemšanos neizdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus.

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, /pers. A/ personību un iepriekš minētos apstākļus, tiesa ieguvusi pārliecību, ka apsūdzētais, brīvības atņemšanas sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus, tāpēc /pers. A/ var notiesāt nosacīti. Tiesas ieskatā nosacītas notiesāšanas piemērošana nodrošinās Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā definēto soda mērķu sasniegšanu. Ar nosacītu notiesāšanu var panākt, lai /pers. A/ pildītu likumus un atturētos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

/pers. A/ piemērojams likumā paredzētais papildsods - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Krimināllikuma 260. panta otrās daļas sankcija minētais sods paredzēts kā obligāts. Lai arī konstatēti divi atbildību mīkstinošie apstākļi un atbildību pastiprinošo apstākļu nav, tiesas ieskatā apsūdzētā personība liedz sodu mīkstināt, nepiespriežot sankcijā paredzēto obligāto papildsodu. Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais iepriekš vairākkārt ir pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus, ir saukts pie administratīvās atbildības un krimināatbildības, visbeidzot ir izraisījis ceļu satiksmes negadījumu ar smagām sekām, tāpēc /pers. A/ ir piespriežama transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Tiesa secina, ka darba vieta, kurā nepieciešamas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, nav atturējusi apsūdzēto no pārkāpumu izdarīšanas un apsūdzētā vieglprātīgā attieksme novedusi pie tā, ka noticis ceļu satiksmes negadījums, kurā cietušais guvis smagus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai.

Krimināllikuma 44. panta otrā daļa noteic, tiesību ierobežošana ir papildsods, ko piespriež tiesa uz laiku no viena gada līdz pieciem gadiem.

Lemjot jautājumu par papildsoda mēru, tiesa ņem vērā atbildību ietekmējošos apstākļus un atzīst, ka transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemamas uz vienu gadu, tas ir minimālo papildsoda laiku.

[4] Pirmstiesas kriminālprocesā /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā. Piemērotais drošības līdzeklis saglabājams līdz tiesas spriedums stāsies spēkā.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520. pantu, 523. pantu, 524. pantu, 527. panta trešo daļu, 528. pantu un 529. pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 260. panta otrajā daļā, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 (vienu) gadu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 55. pantu, notiesāt /pers. A/ nosacīti, nosakot viņam pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu. Piespriesto brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja tiesas noteiktajā pārbaudes laikā /pers. A/ neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

/pers. A/ uzlikt pienākumu 10 (desmit) darbdienu laikā, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, pieteikties Valsts probācijas dienesta Cēsu teritoriālajā struktūrvienībā Cēsīs, Pļavas ielā 3A, nosacītā soda pārraudzībai.

Noteikt soda izpildes institūcijai par sprieduma izpildi paziņot Cēsu rajona tiesai.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli - uzturēšanos noteiktā vietā atstāt negrozītu, līdz tiesas spriedums stāsies spēkā.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 10 (desmit) dienu laikā, sūdzību vai protestu iesniedzot Cēsu rajona tiesā.

Tiesnesis L.Šņepsts